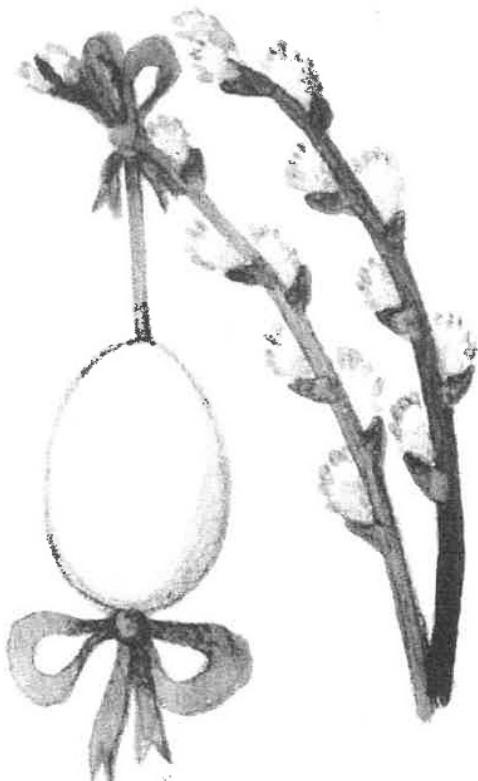

II. Práce s textem

a) Básničky a říkadla

* Téma

VAJÍČKO

VELIKONOČNÍ SKLÁDAČKA *Josef Brukner*

V každém vajíčku je žloutek
a na každé jívě proutek.
Na každém tom proutku – trará –
kočičky se líhnou z jara.
A všechny ty kočičky
chtěly by hrát kuličky
s kulatými vajíčky.
Nuže tedy – ať si hrají.
My se budem koukat,
jestli tyhle kočičky
umějí hrát kuličky
s kulatými vajíčky,
nebo jenom mňoukat.

Sluníčko, ročník 15, č. 7

KRASLICE *Petr Novák*

Babiččina prababička
znala od své babičky
tajný recept, který radí,
jak zacházet s vajíčky.

Velké hrnky na barvičky,
vosk a teplá kamínka.
Takhle se to od babičky
naučila maminka.

Veselé Velikonoce

Místo kamen máme svíčku.
Ta má horký plamínek.
Máma kreslí po vajíčku
nejlíp ze všech maminek.

Rozpuštěným včelím voskem
zdobí žlutou kraslici.
To, co umí od babičky,
učí malou Alici.

ČERVENÉ VAJÍČKO

Petr Novák

Hanka vzala vajíčko,
barvila je na červeno.
Potom do něj jehličkou
vyškrabala moje jméno.

Praví staré obyčeje,
že když s Hankou vejce sním,
ať se děje, co se děje,
jednou se s ní ožením.

V pondělí se k Hance ženem.
Já se ženu nevíce.
Už mám vejce se svým jménem!
Ale...! Je to kraslice.

Zdá se, že můj plán teď vázne.
Jak se s Hankou rozdělím,
když je vejce uvnitř prázdné?
Snad až za rok. V pondělí!

Veselé Velikonoce

VAJÍČKO

František Hrubín

Slepice, slepičko,
snes mámě vajíčko!
Snesu, až k snídani
dostanu zobání.
A kampak, slepičko,
schováš to vajíčko?
Ve slámě, v jeteli,
hledejte je –
kdybyste viděli,
jak se směje!

♦ Téma

KUŘÁTKO, SLEPIČKA, KOHOUTEK

BYLA JEDNA SLEPIČKA

Hana Vrbová

Byla jedna slepička kropenatá,
co snášela vajíčka celá zlatá,
a z každého místo kuřátka
vylíhla se večer pohádka.

Kdák-kdák-kokodák,
já tam taky jednou přišel,
pěknou pohádku jsem slyšel,
kdák-kdák-kokodák,
na mou duši je to tak.

Byla jedna slepička kropenatá,
co snášela vajíčka celá zlatá,
a z každého večer vypadlo
pár hádanek nebo říkadlo.

Kdák-kdák-kokodák,
kdo nevěří, ať tam běží,
zlatá vejce v koší leží,
kdák-kdák-kokodák,
na mou duši je to tak.

Jestli chcete, pojďte s námi
přes Kutě a přes Hajany,
kdák-kdák-kokodák,
na mou duši je to tak.

Košíček zlatých vajíček

VELIKONOČNÍ

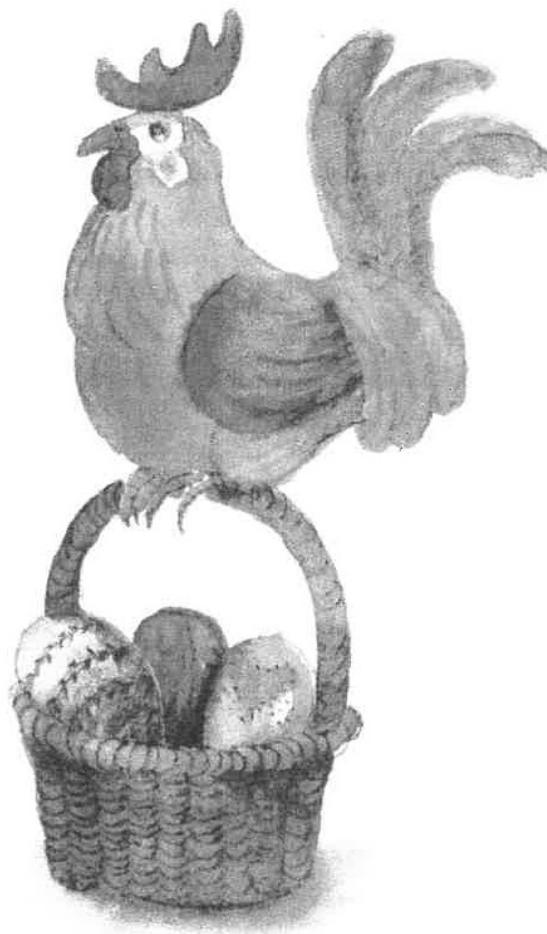
František Halas

Zakvokala kvočna,
kvokna ukvokaná,
zakdákaly slepice,
zlobily se velice
na kohouta.

Proč se zlobí, já už vím,
teď já tomu rozumím.
Zlobí se ty slepice,
že on snáší kraslice,
kvočna jenom vejce bílá!
Bodejť by se nezlobila!

Zakvokala kvočna,
kvokna ukvokaná,
zakdákaly slepice,
zlobily se velice
na kohouta.

Halas dětem

SLEPIČKA

Jan Čarek

Kropenatá slepičko,
snes nám zlaté vajíčko.
Zlaté vejce? – Ach, co s ním?
O zlato já nestojím.
Jak by se mi ze zlata
líhla potom kuřata?

Halas dětem

NA DVOŘE SPÍ MIMINKO

Jindřich Balík

Pojď, slepičko – puf! puf! puf!
nasypu ti, když máš chuť.
Zobej tiše, tichoulinko,
měj ohledy na miminko.
Jen ho neprobud.

Pojď, slepičko – puf! puf! puf!

časopis Sluníčko

KOHOUT A SLEPIČKA

František Hrubín

Kohout kříčí – kikirikí,
a slepička – kokodák.
Takhle kohout zobá zrní
a slepička zrovna tak,
zoby, zoby, zoby, zob,
vyzobali celý snop.

Zoby, zoby, zoby, zoby,
kohoutek se na ni zlobí,
ona zobá, zoby zob.
Když jsi hloupý, kohoutku,
nech si ujít pochoutku,
ona zobá, ty se zlob!

Hrajte si s námi

KŘIKLOUN

František Hrubín

Kokrháči, kokrháči,
Punťa už se ke zdi tlačí,
kokrháš, kokrháš,
že mu uši roztrháš!
Jen si, kokrháči, křič,
od chléva až na náves!
Punťo, nech ho a jdi pryč,
ty jsi moudrý pes!

Dětem

KOHOUTÍ ZPĚV

Michal Černík

Zpívá kohout kikirikí,
umí jenom dvě slabiky
a umí je nazepaměť,
dopředu a zase zpět.
Ani hlásku nepoplete,
zpívá, že mu peří kvete,
a kdo se ptá proč,
pro slepičí kvoč!

Kdy má pampeliška svátek

VELKÝ PÁN

František Kožíšek

Šel kohoutek na zkušenou
se sedláčkem za hory,
v ranečku měl trochu pýchy,
sedlák trochu pokory.

Přešli spolu hory, doly,
poklad našli kdys a kdes:
„Kikirikí, rozdělme se,
králem budu ještě dnes!“

Kohout koupil zlaté šaty
od hlavy až k temenu,
sedláček jen beranici
a k ní režnou halenu.

Kohoutek dal za korunu
zbytek žlutých dukátů,
sedláček si koupil pole,
koně, pluh a lopatu.

Sotva přišli na rozcestí:
„Kikirikí, já jsem král!
Sedláček je malým pánum,
běž, sedláčku, sto mil dál!“

„Šťastnou cestu, pane králi,“
rozloučil se kamarád,
„zaklepe-li u vás bída,
zastavte se u mých vrat.“

Kohout chodil po království,
klaněl se mu les i luh,
sedláček jen v poli zpívá,
hladí koně i svůj pluh.

Sněhy padly po souvrati,
sedláček se doma hrál,
oknem hledí na stodůlku:
„Copak asi dělá král?“

Kohoutek jde mezi vrátka,
ztratil v sněhu raneček:
„Kikirikí, kamaráde,
nemáš trochu zrneček?“

Smekl sedlák beranici,
pšenku sype po dvoře,
kohoutek jen zobe, zobe,
sedláčkovi krákoře:

„Kikirikí, kamaráde,
velkým pánum jsi se stal:
chodí k tobě pro almužnu
na tom světě – i pan král.“

Ráno

KUŘATA

František Hrubín

Honzík se ptá strejce,
zač mu prodá vejce.
Zač to vejce pěkné?
Až co kohout řekne.

Kikiri, za čtyry,
kikiri, za čtyry.
A zač tohle pěkné?
Až co slípka řekne.

Kokodák, také tak,
kokodák, také tak.
Honzík nese vejce
od milého strejce.

A než došel za vrata,
měl v čepici kuřata.
Pípi, pápi, píp,
venku je nám líp.

Špalíček veršů a pohádek

KURÁTKA

František Kožíšek

Seděla za vrátky
slepička s kuřátky.
„Slepičko, matičko,
povídej pohádky!“

„Jednou byl, dětičky,
v poli klas pšeničky.“
Kurátká: „Hihihí,“
smějou se, šelmičky.

„Byl jeden chlapeček,
zobat šel zrneček.“
Kurátká: „Hihihí,
to snad byl vrabeček.“

„Letěli sokoli,
chytili ho na poli.“
Kurátká honem se
pod křídla batolí!

Ráno

KURÁTKA

Oldřich Syrovátká

U nás máme slepiček
jak na nebi hvězdiček.
A kurátek ještě více,
máme líheň na slepice.

Padej, padej, deštičku

✿ Téma
ZVYKY

MRSKUT
F. Nechvátal

Děvčata jsou samý smích,
šlehněte je po sukňích.
Obíháme všechny dvory,
holky lezou do komory,
přibouchly si kolenem.
My ty holky proženem!

PANÍMÁMO ZLATIČKÁ
K. Plicka, F. Volf

Panímámo zlatičká,
darujte nám vajíčka,
nedáte-li vajíčka,
uteče vám slepička
do horního rybníčka
a z rybníčka do louže,
kdo jí odtud pomůže?

Český rok

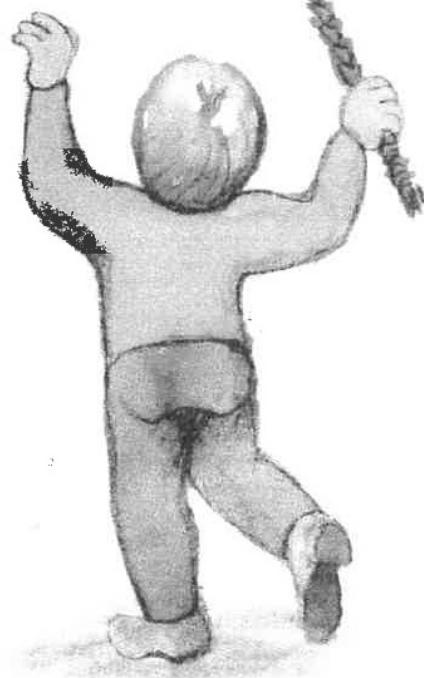

PLETENÍ

Petr Novák

Komu se nelení, tomu jde pletení.
Tomu se proutečky v pomlázkou promění.
Já proutky nalámu, pomlázkou upletu!
Půjdu s ní na mámu, na Stázku, na tetu!
Takhle to nepatří a takhle taky ne.
Chci to mít raz dva tři. Jako můj tatínek.
Když se mi nedaří, že bych se rozbrečel,
s úsměvem na tváři pomůže dědeček.
Plete jak z provázků, lidičky, žasněte!
A už mám pomlázkou. Nejlepší na světě.

Veselé Velikonoce

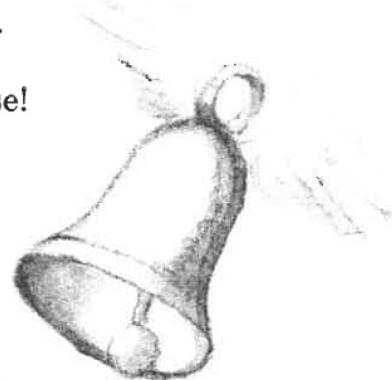

ŘEHTAČKA

Petr Novák

Dnes nám zvony ze všech věží
odletěly do Říma.
Kdo nevěří, ať tam běží.
Slet zvonů už začíná.
Čím teď u nás bez těch zvonů
odzvoníme poledne?
Odzvoníme. Věrte tomu.
Ruce máme dovedné.
Roztočíme o poledni
řehtačky a klapače.
A ti kluci neposední,
ti je umí roztáčet!
Běží tetka ze stavení,
že ten rámus nesnese.
Že to není k vydržení.
Zvony, honem vraťte se!

Veselé Velikonoce

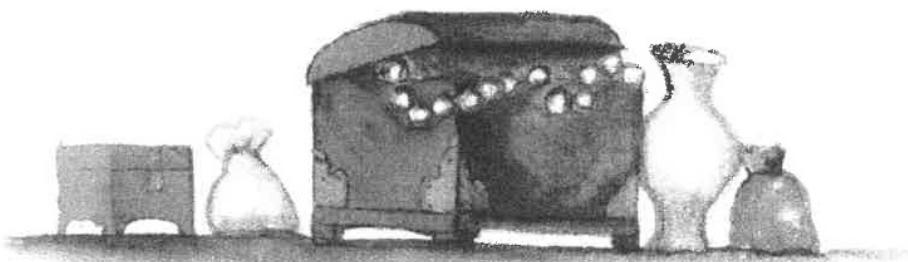

POKLADY

Petr Novák

Pojďte hledat poklady.
Najdeme jich hromady,
protože na Velký pátek
všude, kam se podíváte,
hory zlata, hory stříbra.
Stačí jenom správně vybrat
pravé místo v pravou chvíli.
Nic nenajde, kdo se zmýlí.

Veselé Velikonoce

❖ Téma
ZAJÍČEK

ZAJÍČKOVA KOLEDA
Josef Kožíšek

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl kopu vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,
a já řekl: „Ne, ne, ne!“

Na dvorečku za potokem
mám já strýce králíčka,
tomu nosím každým rokem
malovaná vajíčka.

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
dojdu-li tam bez nehody,
dám mu kopu vajíček.

Ráno

ŠEL ZAJÍČEK BRÁZDOU
lidová

Šel zajíček brázdou,
měl kapsičku prázdnou.
Potkala ho Káče,
dala mu koláče.
A dala mu čtyři groše,
aby koupil dětem kaše.
On si koupil tabáku.
Sakvalenský lájdáku!

HOUPY, HOUPY

Petr Denk

Běžel tudy zajíček, houpy, houpy
nesl pytel žemliček, houpy, houpy
Počkej na mě, zajíčku, houpy, houpy.
Dej mi jednu žemličku, houpy, houpy
Běžel zajíc přes kopec, houpy, houpy
udělal kotrmelec, houpy, houpy.

Do kola

ZAJÍC

Jiří Žáček

Skáče zajíc, hopky, hopky,
přes dvě louže, přes dvě kopky,
koukněte se –
zmizel v lese,
zbyly po něm jenom bobky.

ZAJEČÍ ŘÍKADLO

Jiří Žáček

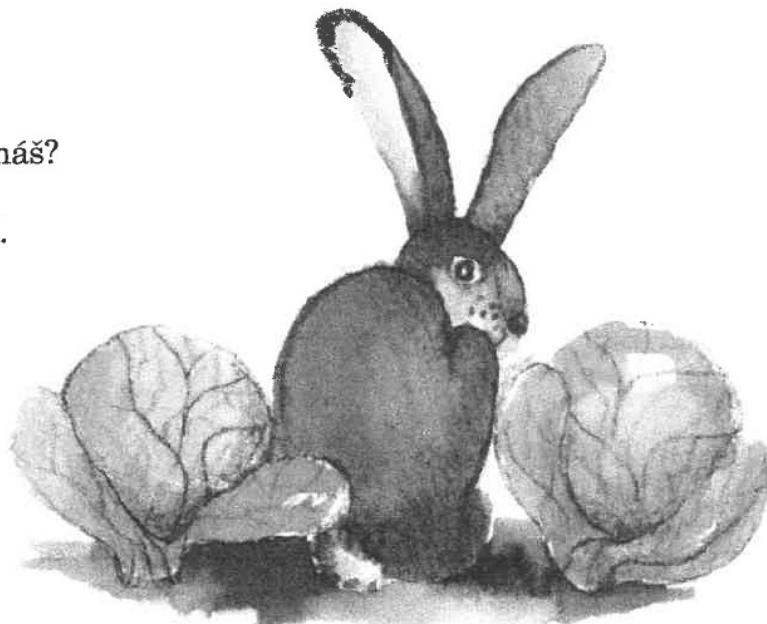
My jsme malí ušáci,
nemáme nic na práci.
Trénujeme běh a skoky,
přes pařezy, přes potoky.
Učíme se kotouly,
nekoukáme na bouli.

MLSNÝ ZAJÍC

František Hrubín

Zajíčku, jak se máš?
Kde si nejvíc pochutnáš?
V jetýlku, v jeteli,
pak si skočím na zelí.

Ladův veselý přírodopis

VELIKONOČNÍ ZAJÍCI

z francouzštiny přeložil Josef Brukner

Cestou kolem vesnice
potkal jsem tři zajíce.
Hodil jsem je do košíka,
vypili mi džbánek mlíka,
hodil jsem je do džbánu,
vypili mi smetanu,
hodil jsem je do komína,
vypili mi soudek vína,
hodil jsem je do ohníčka,
snesli mi tu tři vajíčka.
Červeno – modro – zelená,
zaječím fouskem barvená.

Klíč od království

✿ Téma
BERÁNEK

PROČ NEJDOU BERÁNCI K OVEČKÁM

Jiří Havel

Na nebi se tiše pase
stádo beránků.
Jejich bača teplým hlasem
hvízdá ve vánku.

Na beránky zdola kouká
mírný kopeček.
Na tom kopečku je louka
plná oveček.

Hej, beránci, pojďte dolů,
pojďte k ovečkám.
Zvu vás k zelenému stolu,
travičku vám dám.

Beránci se touhle krásou
nenechají svést.
Až se setmí, vletu spasou
záhon zlatých hvězd.

časopis Sluníčko

BÍLÝ BERAN

J. Křížová

Běží, běží beran bílý,
běží, běží seč má síly.
Přes blata a přes bažiny,
přes blatouchy do lučiny.
Ptá se bobr bobříka:
Kam ten beran utíká?
Pohled, bobře, dolů z kopce,
čeká na něj bílá ovce.

časopis Sluníčko

